

Arrest

nr. 51 791 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 3 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. LOOSVELT, die loco advocaat V. VEREECKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, tot de Bakossi tribe te behoren en katholiek te zijn. U bent geboren in Tombel op 10 september 1985 en groeide daar op. In 2004 ging u een traditioneel huwelijk aan met (N.E.S.).

Sinds september 2004 werd u lid van 'Southern Cameroons National Council' (hierna SCNC). Uw oom (S.M.) – die secretaris van SCNC in de Local Government Area (hierna LGA) Tombel was – had een 'off license bar'. Een gendarme kwam met enkele collega's iets drinken, maar betaalde niet. Toen uw oom (S.M.) de gendarme enkele maanden later, op 4 november 2008, confronteerde met het feit dat de hij hem nog geld moest, ontstond er een gevecht. De dag nadien werd (S.M.) thuis met geweld gearresteerd en opgesloten. U probeerde hem op borg vrij te krijgen, wat niet lukte. Op 17

april 2009 ontving u een convocatie, waarop stond dat u op 20 april 2009 gewenst was bij de gendarmerie. Men zei dat uw oom (S.M.) voor één week werd vrijgelaten om medische behandeling te krijgen indien u een document ondertekende, wat u ook deed. Drie dagen later was de gezondheid van uw oom (S.M.) nog niet beter en haalde u geld op zodat hij behandeling kon krijgen in Nigeria. Uw oom (S.M.) vertrok daarop met zijn vrouw naar Nigeria. Op 12 juni 2009 ontving u opnieuw een convocatie, waarop stond dat u op 15 juni 2009 gewenst was bij de gendarmerie. U vroeg uitstel om uw oom (S.M.) uit te leveren, omdat hij nog behandeling nodig had. U kreeg één week uitstel, maar uw oom (S.M.) verscheen niet. Op 22 juni 2009 ontving u een derde convocatie, waarop stond dat u op 25 juni 2009 gewenst was bij de gendarmerie. U ging en dit maal werd u onmiddellijk – en zonder verhaal – opgesloten in de gendarmerie brigade. In augustus 2009 kwamen gendarmen naar uw cel en ze toonden uw lidkaart van SCNC en de identiteitskaarten van uw oom (S.M.) en uzelf. U werd beschuldigd van medeplichtigheid aan wapensmokkel én aan het veroorzaken van de nationale staking van februari 2008. U ondertekende deze beschuldigingen, omdat men u folterde. Op een dag startte uw tante (D.N.M.) onderhandelingen met de gendarmen en de smokkelaar 'PDG'. Op 22 september 2009 kwam een bewaker u zeggen dat men u deze nacht ging komen redden. Die nacht werd de deur van uw cel opengedaan en werden uw handboeien los gedaan. Buiten de gendarmerie stond uw tante (D.N.M.) met een wagen te wachten. Op 26 september 2009 verliet u samen met de smokkelaar 'PDG' Kameroen met een vlucht vanuit Douala naar Zaventem. Op 27 september 2009 kwam u in België aan waar u op 29 september 2009 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Kameroense overheid omdat u uw oom (S.M.) niet uitleverde en omwille van uw lidmaatschap en activiteiten voor de SCNC, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u uw lidmaatschap van én betrokkenheid bij de SCNC niet aannemelijk kunt maken.

U gaf aan dat (S.M.) uw oom is en dat hij de secretaris is van SCNC van de Tombel LGA. Verder gaf u aan dat hij u de taak gaf om pamfletten uit te delen voor de SCNC (gehoor CGVS, p.5). U gaf aan dat u sinds september 2004 lid werd van SCNC in Tombel in de Southern Zone (gehoor CGVS, p.5-6). U gaf aan dat u toen uw eerste meeting bijwoonde en dat u hielp met het verdelen van de pamfletten, het sensibiliseren van de mensen en het printen van uitnodigingen voor meetings. Verder gaf u aan dat u geen officiële 'publicity secretaris' was en dat die verkiezing pas in 2008 plaatsvond (gehoor CGVS, p.5).

Toen u gevraagd werd naar de structuur van SCNC, gaf u aan dat – op het nationaal niveau – de 'National Chairman' Ayamba Ette Otun is, dat de 'Vice-national Chairman' Nfor Ngalla Nfor is en dat de 'National General Secretary' Mbinglo Hitler is. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Mbinglo Hitler de 'Northern Zone Chairman' van de SCNC is. Toen u gevraagd werd wie de 'Organising Secretary' en de 'Communication Secretary' op nationaal niveau zijn, gaf u aan dat u het niet meer wist, maar dat Mbinglo Hitler het meeste werk deed. Evenmin wist u wie de 'National Treasurer' van de SCNC was (gehoor CGVS, p.6-7). Toen u gevraagd werd wie James Sabum is, gaf u aan dat u dacht dat u nog niet van hem hoorde (gehoor CGVS, p.16). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die te vinden is op de officiële website van de SCNC (zie administratieve dossier), blijkt dat James Sabum de (nationale) 'Organizing & Propaganda Secretary' van de SCNC is. Toen u gevraagd werd wie Ngiewih Asunkwan is, gaf u aan dat hij zeker lid is van de SCNC. Toen u gevraagd werd waar hij lid was, gaf u ontwijkend aan dat u gelooft dat hij lid is (gehoor CGVS, p.16). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die te vinden is op de officiële website van de SCNC (zie administratieve dossier), blijkt dat Ngiewih Asunkwan de 'National Communication Secretary' van de SCNC is. Verder gaf u aan dat Silvester Taku de 'General Secretary' is van uw zone, namelijk de Southern Zone. Toen u verder gevraagd werd wie de 'Southern Zone Chairman' van de SCNC is, gaf u aan dat deze functie volgens u niet bestaat. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die te vinden is op de officiële website van de SCNC (zie administratieve dossier), blijkt dat Silvester Taku de 'Southern Zone Chairman' van de SCNC is. Toen u verder gevraagd werd wie de 'Organising Secretary' en de 'Communication Secretary' van SCNC in 'uw Southern Zone' zijn, moest u het antwoord schuldig blijven. Ook de naam van de 'Zonal Treasurer' van

de SCNC – die uw lidkaart ondertekende – kende u niet (gehoor CGVS, p.8). Het feit dat uw kennis betreffende een aantal belangrijke personen / functies binnen SCNC dermate gebrekkig is, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap van – en activiteiten voor – SCNC. U trachtte uw gebrekkige kennis te vergoelijken door te stellen dat u niet aanwezig was op nationale meetings (gehoor CGVS, p.7), maar u gaf zélf aan dat uw oom de informatie die van de 'Zone' kwam doorgaf en dat hij steeds zei wat er op een hoger niveau gebeurde (gehoor CGVS, p.9). Van iemand die sinds september 2004 lid is van SCNC in Tombel in de Southern Zone (gehoor CGVS, p.5-6) én die bovendien meetings bijwoonde, pamfletten verdeelde, mensen sensibiliseerde en uitnodigingen voor meetings printte, kan worden verwacht dat hij deze de namen van personen op belangrijke functies kent.

Verder gaf u aan dat alle functies bij de SCNC in Tombel Local Government Area (hierna LGA) overeenkomen met die in Koupé-Manengoub County. Toen u gevraagd werd of dit vandaag nog steeds zo is, gaf u aan dat er waarschijnlijk reeds een verkiezing plaatsvond, maar dat u niet op de hoogte was. Toen u gevraagd werd waarom u de andere leden van SCNC in Tombel LGA – waar u volgens uw verklaringen sinds september 2004 lid van bent – niet contacteerde, gaf u aan dat u hun telefoonnummer niet hebt (gehoor CGVS, p.8), wat eigenaardig is voor iemand die sinds september 2004 actief lid is van SCNC in Tombel LGA. U gaf verder aan dat er op de vlag van 'Southern Cameroons' dertien duiven met een olijftak in de bek staat. U gaf aan dat deze symbool staan voor de dertien county's waaruit 'Southern Cameroons' zou moeten bestaan (gehoor CGVS, p.15). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratieve dossier), blijkt echter dat er dertien sterren op de vlag van 'Southern Cameroons' staan die staan voor de dertien divisies.

Bovenstaande veelvuldige en grove onwetendheden ondermijnen in casu volledig de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw beweerd (actief) lidmaatschap van SCNC en (familie)band met (S.M.), zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u als gevolg hiervan zou ondergaan hebben. Betreffende uw beweerde familieband met (S.M.) kunnen ook op zich overigens nog een aantal vraagtekens geplaatst worden. Toen u gevraagd werd hoe oud uw oom (S.M.) was, gaf u aan dat u het niet kon schatten, maar dat hij niet zo oud was. Toen u gevraagd werd wat zijn beroep was, antwoordde u eerst vaag door te stellen dat hij niet meer naar school ging en dat hij aan de universiteit studeerde. Pas later gaf u aan dat hij boer was. U dacht dat uw oom (S.M.) misschien sinds 1997 lid was van de SCNC (gehoor CGVS, p.8-9). Deze onwetendheden, in hoofde van iemand die beweert de neef te zijn van (S.M.), sinds 2002 bij hem in te wonen én die sinds 2004 samen met (S.M.) lid was van SCNC Tombel (gehoor CGVS, p. 2, 5 en 12), tasten dan ook verder de geloofwaardigheid van uw beweerde familieband met (S.M.) aan.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid. U legde een kopie van een lidkaart van SCNC (dd. 20 september 2004) voor. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de voorgelegde lidkaart van SCNC (gedateerd 20 september 2004) qua lay-out en inhoud absoluut niet overeenstemt met het specimen van een SCNC-lidkaart zoals deze in 2004 uitgereikt werd. De door u neergelegde lidkaart betreft het model zoals het ingevoerd werd in 2005. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de stippellijn achter 'LGA' en 'County' niet (meer) doorlopend is, wat op het gebruik van een corrector lijkt te wijzen. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw lidmaatschap van de SCNC. Verder legde u een convocatie (dd. 22 juni 2009) voor waarin vermeld wordt dat u zich op 25 juni 2009 moet presenteren aan de Gendarmerie Brigade Tombel. Tevens legde u een 'Message Radio Porte' (dd.24 september 2009) voor waarin gemeld wordt dat u in de nacht van 23 op 24 september 2009 ontsnapte en dat men de Brigade Tombel moet informeren als men informatie heeft. Betreffende de twee bovenstaande documenten, blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat zulke officiële documenten vaak vervalst worden of op frauduleuze wijze verkregen worden, waardoor we geen geloof aan de authenticiteit ervan kunnen hechten (zie landeninfo). Het door u neergelegde attest van tewerkstelling toont aan dat u tussen 2004 en 2007 werkzaam was als leraar – wat niet onmiddellijk in twijfel getrokken wordt – maar wat verder niet relevant is voor uw asielrelaas. Het medische attest van Dr. D.M. dd. 25 mei 2010, beschrijft dat u antidepressiva zou nemen omwille van een posttraumatisch stress syndroom (verder PTSD) dat u zou opgelopen hebben in Kameroen. Hoewel begrip kan opgebracht worden voor eventuele psychologische problemen die u zou hebben, dient opgemerkt te worden dat u een attest van 25 mei 2010 voorlegt, terwijl u reeds sinds september 2009 in België verblijft. Belangrijker is echter dat in het attest geen melding wordt gemaakt van 'geheugenverlies' en dat de kwaliteit van het gehoor en van de van u opgetekende verklaringen in de vragenlijst van het CGVS (details, data, namen) duidelijk laat zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw asielrelaas op een zelfstandige en

functionele manier te verdedigen. Het kwestieuze attest is derhalve niet van aard de aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 52, 57/6, 48/3 en 48/4 juncto 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: vreemdelingenwet).

Verzoeker herhaalt dat hij op 25 juni 2009 werd uitgenodigd om zich te melden bij de gendarmerie. Hij werd beschuldigd van wapensmokkel en medeplichtigheid aan het veroorzaken van een nationale staking, werd opgesloten en gefolterd. Hieruit kan wel degelijk geconcludeerd worden dat er een vrees voor verzoekers fysieke integriteit bestaat bij een eventuele terugkeer naar zijn land, los van het feit dat er onvoldoende bewijzen bestaan omtrent zijn lidmaatschap bij het SCNC.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing teveel steunt op de vaststelling dat hij onvoldoende documenten ter staving van zijn relaas kan voorleggen, wat bij asielzoekers eerder de regel dan de uitzondering is en verwijst hiertoe naar rechtsleer. Verzoeker verduidelijkt dat hij een gewoon lid was. Hij ging inderdaad wel naar sommige bijeenkomsten, maar omdat hij onderwijzer was, zou hij hiervoor niet veel tijd gehad hebben. Hij was niet zo militant verbonden aan de partij. Hij was eerder sympathisant. Bovendien heeft hij nooit verklaard contacten te hebben gehad met prominente figuren uit de partij of betrokken te zijn geweest bij de partijstructuur. In deze context is het dan ook helemaal niet onaannemelijk dat zijn kennis omtrent de structuur van de partij eerder beperkt en oppervlakkig was. Nog wijst verzoeker erop dat hij ook talrijke zaken kende en dat verweerder zich volledig concentreert op elementen die hij niet of slechts in beperkte mate kent.

Ten slotte houdt de commissaris-generaal geen rekening met het feit dat hij verdacht wordt van betrokkenheid bij wapensmokkel.

2.1.2.1. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een "middel" vereist dat zowel de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Verzoeker voert geen argumentatie omtrent de door hem voorgehouden schending van de artikelen 52 en 57/6 van de vreemdelingenwet zodat deze schending dan ook niet dienstig wordt aangevoerd.

Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft artikel 62 van de vreemdelingenwet tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2.1.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le*

statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.1.2.3. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn identiteit en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor zijn geloofwaardigheid.

De Raad stelt vast dat verzoeker zijn verklaringen herhaalt. Bovendien ontkent verzoeker niet dat hij een beperkte kennis heeft over de partij, hij tracht dit enkel te vergoelijken door te stellen dat hij eerder een sympathiserend dan actief lid was en geen contacten had met leidinggevende figuren. Dienaangaande wordt opgemerkt dat verzoeker zelf - ook in het feitenrelaas van het verzoekschrift - stelt sinds september 2004 lid te zijn van SCNC en voor deze partij activiteiten vervulde zoals pamfletten verdelen, mensen sensibiliseren en meetings bijwonen. Van verzoeker kan dan ook verwacht worden dat hij inzicht heeft in de partijstructuur. Gelet op zijn voorgehouden actieve inspanningen voor het SCNC, het lidmaatschap van zijn oom en het feit dat zijn vader een actief lid was van het SCNC waardoor deze stress kreeg en overleed (administratief dossier, stuk 3, p. 5,3) kan verzoekers *post factum* verklaring dat hij slechts sympathisant is om zijn onwetendheden te verdoezelen, niet worden aangenomen.

Tevens kan worden opgemerkt dat de vragen die aan verzoeker gesteld werden inzake zijn politieke engagement allerminst ingewikkeld te noemen zijn. Van iemand die vlucht om politieke redenen kan een redelijke kennis verwacht worden van de omstandigheden waardoor hij diende te vluchten, *in casu* enkele belangrijke functies/personen binnen SCNC. Verzoeker, die verder studeerde na het voltooien van zijn middelbare studies zodat hij intellectueel geschoold is, brengt geen overtuigend argument aan waarmee hij kan aantonen dat deze vragen werkelijk kennelijk onredelijk zouden zijn.

De Raad merkt op dat verzoeker geen argument ontwikkelt betreffende het feit dat hij de vlag van de Southern Cameroons omtrent een essentiële afbeelding verkeerd beschreef. Ook de twijfels die rijzen bij zijn (vermeende) familieband met S.M. en bij zijn lidkaart van SCNC van 2004 laat hij onverlet. Deze vaststellingen blijven dan ook onverminderd overeind.

Waar verzoeker opmerkt dat verweerder geen rekening houdt met het feit “(...) dat hij verdacht wordt van betrokkenheid van wapensmokkel” wordt opgemerkt dat verzoeker geen concreet element noch argument aanvoert waaruit blijkt dat deze bewering aan de werkelijkheid beantwoordt.

De motivering inzake de voorgelegde documenten wordt niet weerlegd, zodat zij door de Raad wordt overgenomen aangezien deze steun vindt in het administratief dossier.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.1. Verzoeker stelt in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Bij een terugkeer naar zijn land van herkomst dreigt hij met dezelfde problemen geconfronteerd te worden, in casu afpersing en foltering door de gendarmerie. Ook riskeert hij een lange gevangenisstraf.

3.2. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas inzake zijn voorgehouden activiteiten voor het SCNC (zie sub 2.1.2.3.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS